

Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΣΤΟ ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

145ο Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών, 2004

Θητεύω και μαθητεύω στο Ολοήμερο, κατ' επιλογή, για τέταρτη συνεχή χρονιά. Πριν σας περιγράψω το πώς δουλέψαμε στο Ολοήμερο σχολείο μας τη μουσειοσκευή της Ζωφόρου, θα ήθελα να σας διηγηθώ ένα πραγματικό περιστατικό.

Την περσινή χρονιά στο τμήμα με μαθητές της Α' και Β' τάξης, υπήρχαν δύο δίδυμα αδέρφια –αγόρι, κορίτσι– της Α' τάξης, για τα οποία η μητέρα τους αγωνιούσε πολύ σχετικά με την απόδοσή τους στο πρωινό πρόγραμμα. Η αγωνία αυτή είχε σαν αποτέλεσμα να με επισκεφθεί τρεις φορές και να συζητήσουμε επί μακρόν. Κι αυτό, γιατί εγώ ανέφερα ότι δεν διαπίστωνα κάτι ανησυχητικό... το αντίθετο μάλιστα!

Όταν την είδα να έρχεται για τέταρτη φορά σκέφτηκα: "Άλλη μια ώρα προσπάθειας ψυχολογικής ανατροπής των φόβων και των αγωνιών μιας μητέρας"... Διαψεύστηκα...! Τι είχε συμβεί;... Η οικογένεια είχε επισκεφθεί την Ακρόπολη και οι γονείς ενθουσιασμένοι ανακάλυψαν πως τα μικρά τους έκαναν μια εμπειριστατωμένη ξενάγηση. Οι αγωνίες της μαμάς είχαν εξαφανιστεί!

Ποιο όμως γεγονός είχε μετατρέψει τους υπό "αμφισβήτηση" λιλιπούτειους μαθητές, σε ικανούς ξεναγούς;

Η απάντηση είναι πολύ απλή... "η επαφή τους κι η γνωριμία τους με τις μουσειοσκευές". Στο χρόνο που είχε κυλήσει από την αρχή του σχολικού έτους, έως εκείνο το χρονικό σημείο είχαμε επεξεργαστεί τις μουσειοσκευές: "Το Δωδεκάθεο", "Ένας Αρχαίος Ναός", "Η Ζωφόρος του Παρθενώνα".

Η επεξεργασία γίνεται ως εξής:

- Οι μαθητές χωρίζονται σε ανομοιογενείς –ως προς την τάξη– ομάδες κι ορίζουν έναν υπεύθυνο.
- Η μουσειοσκευή τοποθετείται κλειστή απέναντί τους και καλούνται να εικάσουν τι περιέχει... Εδώ φουντώνει η φαντασία κι η επινοητικότητα!
- Το κουτί του μυστηρίου ανοίγει κι αρχίζουν σχόλια θαυμασμού, έκπληξης κι απορίας όπως "πού το βρήκατε;"... Μέσω διαλόγου κάνουμε μια γενική εισαγωγή.
- Κάθε ομάδα αναλαμβάνει ένα επιμέρους θέμα κι εργάζεται πάνω σ' αυτό.
- Με παιχνίδι ερωτήσεων, παιχνίδι ρόλων, παιχνίδι συνεντεύξεων γίνεται επεξεργασία των στοιχείων των ομάδων.
- Η εργασία ολοκληρώνεται με εικαστική έκφραση των ομάδων, κατασκευές, δραματοποιήσεις, παντομίμα.

Πέρσι δουλέψαμε τη Ζωφόρο του Παρθενώνα σε σχέση με τη γιορτή των Παναθηναίων.

Φέτος έχοντας δανειστεί τη μουσειοσκευή της Λιθοξοϊκής, σκεφτήκαμε να τη συνδυάσουμε με τη Ζωφόρο. Αναζητήσαμε, με τη μέθοδο που σας παρουσίασα πιο πάνω, τους συνδετικούς κρίκους των δύο θεμάτων.

Οι ομάδες μάς σύστησαν τον Φειδία, παρουσίασαν με τη γλώσσα του σώματος το εργαστήριο του και θέλησαν να ανακαλύψουν σε ποια θεότητα απευθυνόταν ο γλύπτης, όταν επιζητούσε έμπνευση ή κάποια βοήθεια.

Μπροστά μας πρόβαλλε η Αθηνά... Διαπιστώσαμε πως η γέννησή της κάνει πιο μυθικό το μύθο... μα...

"Μα ο χρόνος γρήγορα κυλά και το κεφάλι του πονά.

Δίνει τότε εντολή, να το σπάσουν με σφυρί...

Κι από μέσα ω! τι ξεπηδά, μια πανέμορφη θεά, που στο πνεύμα ήταν σοφή και στο δόρυ δυνατή...!"

...γράφει ο δάσκαλος του Ολοήμερου συνεπαρμένος από το μύθο.

Κι η ομαδική δουλειά προχωρά. Μελετούμε το γλυπτό διάκοσμο της Ζωφόρου, επαναφέρουμε στη μνήμη μας τα όσα γνωρίζουμε για τα Παναθήναια, τα εμπλουτίζουμε με νέα στοιχεία.

Κι ο δάσκαλος συνεχίζει να γράφει για την Παλλάδα...

"Στους ανθρώπους τις ιδέες της σκορπά κι ένα σωρό τους δείχνει μυστικά...

Απ' αυτή θα μάθουν γλυπτική και τεχνών άλλων τη δομή...!"

Οι ομάδες συζητούν κι όλοι μαζί –δάσκαλος και παιδιά– αποφασίζουν να "χτίσουν" ένα δρώμενο, για να "τιμήσουν" τη θεά τη δυνατή.

Κάτι όμως λείπει... η μουσική, ένας μουσικός πέπλος! Ο Απόλλωνας όμως δεν είναι δυνατό να αφήσει έτσι την Αθηνά! Ο μουσικός του Ολοήμερου προσφέρθηκε –και τον ευχαριστούμε θερμά γι' αυτό– να συνθέσει το μουσικό πέπλο. Ηχογραφεί, λοιπόν, με τη χορωδία του τα μουσικά μέρη του δρώμενου. Δημιουργείται, λοιπόν, ένα σπονδυλωτό μελοποιημένο κείμενο, σχετικό με το μύθο, το οποίο τα παιδιά θα παρουσιάσουν με κινήσεις.

Ο μύθος θα συμπληρωθεί με τα Παναθήναια, όπου με τη συνδρομή της συναδέλφου της Ολυμπιακής Παιδείας, θα αναπαραστήσουμε τους μουσικούς κι αθλητικούς αγώνες, το αγώνισμα της ευανδρίας και τη νέων άμιλλα, καθώς και τη λαμπαδηδρομία.

Το δρώμενο θα κορυφωθεί με την πομπή των Παναθηναίων και την παράδοση του πέπλου.

Και φθάνει η ημέρα της παρουσίασης της δουλειάς μας. Στον αύλειο χώρο του σχολείου μας ζωντανεύει η Αρχαία Αθήνα με την Ακρόπολή της. Στους "δρόμους" της κινούνται οι μαθητές ως γνήσιοι αρχαίοι Έλληνες μια και φορούν κοστούμια εποχής, σχεδιασμένα από μητέρα του σχολείου. Ο μύθος της θεάς Αθηνάς ξετυλίγεται σταδιακά και διεγείρει τις αισθήσεις μαθητών και θεατών. Με όλα τα παραπάνω κλείνει για φέτος ο κύκλος επεξεργασίας των μουσειοσκευών και παράλληλα "τιμούμε" τη θεά Αθηνά.

Κλείνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω το Τμήμα Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων της Ακρόπολης για τα ποικιλόμορφα ερεθίσματα που μας παρέχει.

B. Βαζίμας